

Dochters Hunter, Atlantic en Stellando hoogst gewaardeerd

'Bertil-zonen ontbreken'

Een onderdeel van de CRV Koe-Expo in juni in Den Bosch vormde de dochtergroependemonstratie. Melkvee vroeg ervaren fokkers om de dieren te beoordelen. Dat leidde tot een ex aequo voor de groepen van Hunter en Atlantic, met de groep van Stellando daar direct achter.

Enkele van de genodigde veebeoordelaars waren al vroeg naar de Brabanthallen getogen, om de dochtergroepen van de zeven Holsteinstieren in alle rust te kunnen bekijken. Twee roodbonte en vijf zwartbonte, waarvan één met de roodfactor. De mannen bekeken ook de MRIJ- en Fleckvieh-kruislingen, maar namen ze omwille van de zuiverheid niet op in hun groepeerijking. De fokkers beoordeelden de groepen ieder voor zich zowel op stand als in de ring en verzamelden zich na afloop om het geziene te bediscussieren.

Geen negatieve uitschieters

„Ik vond de presentatie goed. De dieren liepen heel relaxed door de ring, waardoor we goed konden kijken”, bijt Auke Landman het spits af. Volgens de voormalige Himster-fokker en thans onafhankelijk paringsadviseur uit Offingawier (FR) is dat ook wel eens anders geweest. „De groepen waren over de hele linie goed”, stelt Hoekland-fokker Wim Vogels uit Erp (NB), „er

zaten geen negatieve uitschieters tussen.”

De eerste stier waarvan dochters de ring betraden, was Batenburg G. Stellando (Fidelity x O Man). Dat de stier over de roodfactor beschikt, was aan de dochtergroep duidelijk te zien. De groep telde zowel zwart- als roodbonte dochters. „Ik vond het een heel beste groep. Het beenwerk was misschien een beetje grof, maar het werd goed gebruikt”, aldus Wim Leenders van Stoks Holsteins uit Nederweert-Eind (LB).

Stellando goed bruikbaar

„De dochters van Stellando waren gelukkig niet groot”, stelt Henk Engelen van Angels Holsteins uit Meijel (LB). „Bij veel stieren wordt het commentaar gegeven dat ze het best op de kleinere, wat bredere koeien passen, maar door de huidige fokkerij zijn die er bijna niet meer.” „Dat de stier de nodige breedte in de voorhand geeft, kon ik van zijn dochters niet afleiden”, stelt Bonhill-fokker Wil Bongers uit Kessel (LB).

„De uiers vielen niet tegen”, vindt Vogels.

„Inderdaad, maar de fokwaarde van 114 voor het beenwerk kwam er ook niet uit”, reageert Landman, „de uiers waren beter en de benen minder goed dan op papier. Ook hadden ze iets lange spenen, maar dat vind ik wel positief. En ik vond ze erg jeugdige.” Fokkerijanalist Kees van Velzen uit Lathum (GD) knikt bevestigend. „Twee hadden er gekalfd voordat ze twee jaar oud waren. Voor mij vormde Stellando een positieve verrassing. Het waren beste boerenkoeien, maar geen showkoeien. Daarvoor zijn ze iets kort in de hals.” Volgens Leenders is de stier voor veel boeren goed bruikbaar. De waarderingcijfers van Stellando en alle andere stieren zijn te vinden in tabel 1 (pagina 9).

Reality heel gewoon

De tweede groep die de ring betrad, betrof de dochters van de roodbonte De Vrendt Reality (Fiction x TS Gogo). Een wat vreemde

De veebeoordelaars zijn enthousiast over de groep van Hunter. Alleen Kees van Velzen is minder enthousiast, hij noemt ze te vroegrijp.

eend in de bijt, omdat de stier niet uitblinkt door zijn hoge index (zie tabel 2 op pagina 9). CRV had echter nadrukkelijk voor stieren gekozen die eerder als jonge stier over hoge genomicfokwaarden hadden beschikt.

„Ze beschikten over goed gebouwde frames, maar de uiers waren wat diep”, stelt Vogels. „Met name de vooruiers waren iets los”, oordeelt Bongers, „maar ik vond ze wel voldoende jeugd hebben.” Van Velzen noemt de Reality-dochters wat licht. „De Stellando’s waren lichter”, vindt Bongers. „Daar ben ik het niet mee eens, de Stellando’s groeien door”, meent Van Velzen, „ik was dan ook niet zo weg van deze groep. De achterspenen stonden te dicht bij elkaar en ze hadden wat dikke spronggewrichten.” Bongers noemt de dieren ‘wat grof in de benen’.

Henk Engelen wijst op een smalle voorhand. „Aan de andere kant waren ze niet storend groot.” „Qua maat zit het inderdaad wel goed”, oordeelt Leenders, „wel hadden ze iets kromme benen en was de groep maar matig uniform.” „De kruisligging was een positief punt. Verder was het heel gewoon”, vindt Landman.

Grote, krachtige Rozello’s

Na Reality waren de grootramige dochters van Diepenhoek Rozello (Sunrise x Shottle) aan de beurt. „Erg groot en wat weinig kwaliteit”, is het oordeel van Wil Bongers. Auke Landman is positiever. „Ze hadden wel breedte in de voorhand en kunnen tegen een stootje. De dieren waren goed in verhouding, maar de benen waren niet droog.” „Op stand zag je inderdaad niet dat ze zo groot waren”, erkent Engelen. „De dochters van G-Force oogden veel groter”, blikt Vogels vast vooruit. Hij is niet positief over de benen van de Rozello-dochters op stand en noemt ze in beweging beter. Kees van Velzen noemt het boerenkoeien met ruimte, maar ook met soms iets vlakke kruizen en heel kleine spenen. „Ze hadden wat weinig rib en melktype”, oordeelt Leenders, „ze waren een beetje stug. Ook hadden ze niet veel breedte, maar ze beschikten wel over kracht. En ze hadden goede, sterke uiers met een scherpe ophangband en een nauwe speenplaatsing, terwijl de selectieruimte beperkt was.”

Ouderwets en degelijk

Voor het eerst in de recente geschiedenis presenteerde CRV een dochtergroep van een MRIJ-stier, de hoog geïndexeerde Rivaal (Rudolf DN x Matthijs). Opvallend was het dat alle Rivaal-dochters uit Holstein-moeders kwamen. Kees van Velzen is niet overtuigd: „Ouderwets, degelijk, grove benen en weinig melk heb ik opgeschreven.” „Het Fleckvieh was beter, met name in de beenkwaliteit”, stelt Leenders. In tegenstelling tot bij het MRIJ-ras had CRV bij het Fleckvieh-ras besloten een demonstratiegroep samen te stellen en dus van verschillende vaders. En net als bij de MRIJ-groep kwamen de meeste

‘fleckies’ uit Holstein-moeders.

De overige fokkerijliefhebbers hebben weinig toe te voegen aan het commentaar van Van Velzen, al is Wim Leenders het er niet mee eens dat de MRIJ-groep weinig melk uitstraalde. Zijn zoon Toon haakt in. „Bij de Holsteins is er te weinig variatie in stieren. Er is onderhand een tekort aan melktype en breedte”, verwijst hij naar het Triple-A-systeem. „En dat werkt inkruisen in de hand.” Auke Landman merkt op dat de eerste Fleckvieh-koe (Imposium x Tulip) wel een heel beste koe was.

Beter dan op NRM

Na de hoogste MRIJ-stier betraden de dochters van CRV’s hoogste Holstein-stier, Delta Atlantic (Ramos x O Man) de ring. „Ze waren veel beter dan op de NRM”, stelt Henk Engelen, „de kopkoe was heel best en over de hele linie vond ik de koeien sterk en met goede uiers.” „Het waren ruim gebouwde koeien met brede kruizen. Maar omdat de groep van vaars tot derdekalfskoe in leeftijd varieerde, was er weinig uniformiteit. Ik had voor vijf tweedekalfskoeien of vijf vaarzen gekozen”, stelt Wim Vogels. „Volgens de speaker hebben ze bewust voor eerste-, tweede- en derdekalfskoeien gekozen”, reageert Landman, „maar dit was echt een goede groep. De cijfers op papier werden nu bewaarheid.” Van Velzen erkent de kwaliteit, maar voegt toe dat het ook een keer tijd werd voor een goede Atlantic-groep. „Ze hebben de beste uitgezocht van alle leeftijden”, denkt Toon Leenders. Landman prijst de groep weliswaar, maar plaatst ook enkele kanttekeningen. „De Atlantic hebben beste achteruiers, maar de vooruiers mochten iets langer. Ook zijn ze iets balkiger, ze missen een beetje melk.”

Volwassen Hunters

Een stier die het op NVI-basis net als Reality (zij het in mindere mate) ook een beetje laat zitten, is Cookiecutter Mom Hunter (Man-O-Man x Shottle). Toch wordt de stier enthousiast ontvangen. Op de vraag met welke stier de groep op de foto wil, hoeven de mannen althans niet lang na te denken. „Het waren goed gebouwde dieren met voldoende breedte en kracht en beste uiers”, stelt Vogels. „Mooie, grote en sterke koeien, met mooie kruizen, een mooie conditie en benen die ze goed gebruiken”, beaamt Landman, „alleen de klauwen waren een beetje plat. Ten opzichte van de presentatie op de HHH-show waren ze goed doorgegroeid.”

Toon Leenders zegt positief verrast te zijn – hij stelde de waarderingscijfers samen met zijn vader vast – maar wijst op de wat lange spenen bij enkele dochters. Zijn vader noemt de benen wat recht, terwijl Henk Engelen ze zelfs enigszins achterstandig noemt. „Maar de uiers waren goed.” Wil Bongers noemt ze ook wat gewoner in de benen en wijst erop dat de Hunter-dochters uit goede fokkoeien kwamen. „Ze kwamen inderdaad van goede

Copyright foto

Wim Vogels

„Hunters hebben voldoende breedte en kracht en beste uiers.”

Copyright foto

Henk Engelen

„De groep van Atlantic was veel beter dan op de NRM.”

Copyright foto

Wil Bongers

„Er zijn maar weinig koeien waar G-Force goed op past.”

Copyright foto

Auke Landman

„Rozello’s goed in verhouding, maar de benen niet droog.”

Copyright foto

Wim Leenders

„Stellando is voor veel boeren goed bruikbaar.”

Copyright foto

Toon Leenders

„Iedereen vist in dezelfde vijver, die steeds kleiner wordt.”

Copyright foto

Kees van Velzen

„Het voorlichtingsaspect wordt geweld aangedaan.”